

Neljas väide, mille kohaselt on kohtumääruses õiguslikult väärtalt tõlgendatud harta mõju. Kohtumääruses eitati tõika, et hartast tulenevate õiguste otsene puutumus vaidlustatud aktist annab õiguse esitada hagi ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel, ning seal jäeti tunnustamata asjaolu, et käesoleval juhul ei ole eiratud liidu õiguse kohtuliku kontrolli pädevust, sest Oriol Junqueras i Vieselt ei saa nõuda vaide esitamist akti peale, millega loetakse vabaks parlamendiliikme koht, mida ta soovib tagasi saada; seetõttu on kohtumääruses rikutud õigusnorme.

Viies väide, mille kohaselt kohtumääruses on õiguslikult väärtalt kohaldatud tõhususe ja Euroopa Liidu õiguse esimuse põhimõtteid. Kohtumääruses on rikutud õigusnorme, sest seal ei tuvastatud, et vaidlustatud akt on otsus, millega viiakse ellu tahet jätta soovitava mõjuta Euroopa Kohtu 19. detsembri 2019. aasta otsus kohtuasjas C-502/19; seeläbi rikuti ka harta artiklis 47 ette nähtud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile osas, milles see puudutab õigust kohtulahendite õigesti täitmisele, ja seetõttu on Oriol Junqueras i Viesel õiguse esitada hagi ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel.

⁽¹⁾ 15. detsembri 2020. aasta kohtumäärus Junqueras i Vies vs. parlament (T-24/20, EU:T:2020:601).

⁽²⁾ 19. detsembri 2019. aasta kohtuotsus Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

**Covestro Deutschland AG 16. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
6. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-745/18: Covestro Deutschland AG versus Euroopa
Komisjon**

(Kohtuasi C-790/21 P)

(2022/C 73/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Covestro Deutschland AG (esindajad: *Rechtsanwälte* T. Hartmann, M. Kachel ja D. Fouquet)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Saksamaa Liitvabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

1. tühistada Euroopa Liidu Kohtu 6. oktoobri 2021. aasta otsus kohtuasjas T-745/18 ja Euroopa Komisjoni 28. mai 2018. aasta otsus C(2018) 3166 abikava SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) kohta aastatel 2012 ja 2013;
2. teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlusalune otsus apellanti puudutavas osas;
3. kolmanda võimalusena esimesele nõudele tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks, selleks et tühistada vaidlusalune otsus;
4. teise võimalusena teisele nõudele tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks, selleks et tühistada vaidlusalune otsus apellanti puudutavas osas;
5. mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust nelja väitega.

Apellatsioonkaebuse esimene ja teine väide: rikutud on õigust olla ära kuulatud ja rikutud on põhjendamiskohustust

Apellatsioonkaebuse kahes esimeses väites leiab apellant, et Üldkohus rikkus liidu menetlusõigusnorme, nimelt apellandi õigust olla ära kuulatud ja Üldkohtu kohustust põhjendada oma kohtuotsust. Nende rikkumiste tõttu jõudis Üldkohus ekslikult järeldusele, et tegemist on riigiabiga ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Apellatsioonkaebuse nende kahe väite esimeses osas märgib apellant, et Üldkohus ei ole riigi kontrolli analüüsimisel arvesse võtnud apellandi argumente Stromnetzentgeltverordnungi (StromNEV) § 19 lõike 2 kohase lisatasu suuruse kindlaksmääramise kohta (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 8).

Apellatsioonkaebuse nende kahe väite teises osas leiab apellant, et Üldkohus ei võtnud arvesse tema argumente StromNEV § 19 lõike 2 kohase lisatasu suuruse kindlaksmääramise kohta (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 12, 94, 103, 129, 135 ja 146).

Apellatsioonkaebuse nende kahe väite kolmandas osas heidab apellant ette, et Üldkohus ei võtnud arvesse tema argumente selle kohta, et võrgutasudest vabastamise tõttu kogu saamatajäänud tulu ja võrgutasude vabastamisest tingitud kulud ei hüvitatud (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 130 ja 143).

Apellatsioonkaebuse nende kahe väite neljandas osas kinnitab apellant, et Üldkohus ei võtnud riigi ressursside laadi analüüsimisel arvesse tema argumente selle kohta, et Bundesnetzagenturi 2011. aasta otsus on tühine (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 107 ja 125).

Apellatsioonkaebuse kolmas väide: rikutud on ELTL artikli 107 lõiget 1

Apellatsioonkaebuse kolmandas väites leiab apellant lisaks, et Üldkohus rikkus liidu materiaalõigusnorme, kuna Üldkohus luges StromNEV § 19 lõike 2 kohase lisatasu riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 78–145).

Esiteks väidab apellant sellega seoses, et Üldkohus kasutas oma analüüsis riigiabi valdkonnas õiguslikult valesid kriteeriume, kui ta leidis, et vaidlusalune lisatasu on eelis. Üldkohus võttis ekslikult aluseks eelise ega võtnud arvesse asjaolu, et puudub asja laadist või StromNEV ülesehitusest tulenev valikulisus.

Teiseks väidab apellant, et Üldkohus luges StromNEV § 19 lõike 2 kohase lisatasu ekslikult riigi ressurssidest antud abiks. Sellega võttis Üldkohus juba aluseks eksliku lähtepunkti riigi ressursside laadi hindamisel ning leidis valesi, et tegemist on riigi ressursside laadile viitava siduva rahalise kohustusega.

Kolmandaks on apellant ka seisukohal, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et esineb riigi kontroll ressursside üle, mis pärinevad StromNEV § 19 lõike 2 kohasest lisatasust.

Apellatsioonkaebuse neljas väide: rikutud on diskrimineerimiskeeldu

Lõpuks märgib apellant apellatsioonkaebuse neljandas väites, et rikutud on diskrimineerimiskeeldu, mis seisneb selles, et esiteks ei võtnud Üldkohus arvesse õigusvastast ebavõrdset kohtlemist, mis tuleneb sellest, et komisjon kohustas vaidlusaluse otsusega tagasi nõudma abi, mis anti StromNEV 2013 § 32 lõike 7 kohase üleminekukorra alusel, et teiseks Üldkohus eristab õigusvastaselt baaskoormuse tarbijaid, ning et kolmandaks kohtleb Üldkohus õigusvastaselt võrdselt antitsüklilisi tarbijaid ja baaskoormuse tarbijaid (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 192–210).

**Saksamaa Liitvabariigi 16. detsembril 2021 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
6. oktoobri 2021. aasta otsuse peale kohtuasjas T-745/18: Covestro Deutschland AG versus Euroopa
Komisjon**

(Kohtuasi C-791/21 P)

(2022/C 73/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller ja R. Kanitz)

Teised menetlusosalised: Covestro Deutschland AG, Euroopa Komisjon